

ANTIQUE GLASS BOTTLES FOR ESSENTIAL OILS FROM VIMINACIUM I - VI AD

Jelena Trifunović^{1*}, Dragana Spasić Đurić², Dušanka Krajnović³

¹Pharmacy Požarevac, Serbia

² National Museum Požarevac, Požarevac, Serbia

³ University of Belgrade – Faculty of

Pharmacy, Department of Social Pharmacy and Pharmaceutical Legislation,
Belgrade, Serbia

*jelenat66@hotmail.com

The archeological site Viminacium is located on the banks of the Danube near Požarevac, and represents a Roman camp and city founded in the 1st and lasted until the 7th century. It was the largest city of the Roman province of Upper Moesia. Of special significance are the discoveries from the Viminacium city, which had about 40 000 inhabitants. Glass bottles from the 1st century are few and represent the property of the first immigrants from the military and administrative apparatus. During the research of the necropolis in Viminacium, numerous glass vessels were discovered, and toilet bottles represent the most numerous and diverse group, with over eighteen types, different in size, shape of the abdomen and neck. They are made by free blowing and less often by blowing into a mold. The bottles mostly come from the graves of inhumed and cremated deceased, from the period from the end of the 1st to the beginning of the 4th century. The richness of the form, but also the simplicity of the style indicate the serial production that could have originated in Viminacium itself, while the more luxurious examples were part of the Celtic, Galician and Syrian production circles. Chemical analysis of glass bottles from Viminacium determined that the raw material for making glass mostly came from Egypt. The presence of numerous glass bottles for essential oils manifests the historical – political and economic situation, and indicates the degree of urbanization and involvement in ancient civilization.

References

1. Spasić – Đurić, D. 2015 Viminacium City, Požarevac, National Museum Požarevac
2. Jordi Pérez, González, J. 2017

ANTIČKE STAKLENE BOČICE ZA ETARSKA ULJA IZ VIMINACIJUMA I -VI V.N.E.

Jelena Trifunović¹, Dragana Spasić Đurić², Dušanka Krajnović³

¹Apoteka Požarevac, Požarevac, Srbija

²Nacionalni muzej Požarevac, Požarevac, Srbija

³Univerzitet u Beogradu – Farmaceutski fakultet, Katedra za socijalnu farmaciju i farmaceutsko zakonodavstvo

*jelenat66@hotmail.com

Arheološko nalazište Viminacijum nalazi se na obali Dunava u blizini Požarevca, i predstavlja rimski logor i grad nastao u I i trajao do VII veka. Bio je najveći grad rimske provincije Gornje Mezije. Poseban značaj imaju otkrića iz Viminacijuma grada koji je brojao oko 40 000 stanovnika. Staklene boćice pronađene iz perioda I veka su malobrojne i predstavljaju vlasništvo prvih doseljenika pripadnika vojnog i administrativnog aparata. Kao recipijensi za držanje etarskih ulja, mirisa i kozmetičkih preparata korišćenih u svakodnevnom životu, ali i tokom pogrebnih rituala. Tokom istraživanja nekropola u Viminacijumu otkrivene su brojne posude od stakla, a toaletne boćice predstavljaju najbrojniju i najraznovrsniju grupu, sa preko osamnaest tipova, različitih prema dimenzijama, obliku trbuha i vrata. Izrađene su slobodnim duvanjem a ređe duvanjem u kalup. Boćice pretežno potiču iz grobova inhumiranih i kremiranih pokojnika, iz perioda od kraja I do početka IV veka, a manji broj iz žrtvenih slojeva nad grobovima. Bogatstvo formi ali i jednostavnost stila ukazuju na serijsku proizvodnju koja je mogla nastati i u samom Viminacijumu, dok su luksuzniji primerci bili deo kelnskog, galskog i sirijskog proizvodnog kruga. Hemijskim analizama staklenih boćica iz Viminacijuma utvrđeno je da je sirovina za izradu stakla uglavnom poticala iz Egipta. Zastupljenost brojnih staklenih boćica za etarska ulja, manifestuje istorijsko-političku i ekonomsku situaciju, i ukazuje na stepen urbanizacije, i uključenosti u antičku civilizaciju. Brojnost i raznovrsnost staklenih boćica otkrivenih na lokalitetu Viminacijum ukazuju na široku upotrebu etarskih ulja i kozmetičkih preparata na prostoru tog grada i njegove okoline.

Literatura

1. Spasić-Đurić, D. 2015 Grad Viminacijum, Požarevac, Narodni muzej Požarevac
2. Jordi Pérez, González, J. 2017